

Sag anlagt den 4. februar 2014 — Red Bull mod KHIM — Automobili Lamborghini (Gengivelse af to tyre)

(Sag T-73/14)

(2014/C 102/59)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig) (ved advokaterne V. von Bomhard, J. Fuhrmann og A. Renck samt solicitor I. Fowler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Automobili Lamborghini SpA (Sant' Agata Bolognese, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. november 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1263/2012), annulleres.
- Harmoniseringskontoret — og såfremt den anden part i sagen for appelkammeret formelt indtræder i sagen også denne — tilpligtes at betale sagen omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Et figurmærke, der gengiver to tyre, for varer i klasse 12 (EF-varemærke nr. 3 629 342)

Indehaver af EF-varemærket: Red Bull GmbH

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Automobili Lamborghini SpA

Annulationsafdelingens afgørelse: Medhold i begæringen om fortabelse

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. februar 2014 — PT Musim Mas mod Rådet

(Sag T-80/14)

(2014/C 102/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonesien) (ved advokat J. García-Gallardo Gil-Fournier, solicitor C. Humpe og advokat A. Verdegay Mena)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013 L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører Rådet for den Europæiske Unions tilsidesættelse af (i) artikel 1, stk. 1, artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) samt dets tilsidesættelse af (ii) princippet om god forvaltningsskik, proportionalitetsprincippet og princippet om ikke-diskrimination, da det traf beslutning om endelig opkrævning af de midlertidige antidumpingforanstaltninger, der blev pålagt sagsøgeren, eftersom:
  - Der ikke på grundlag af artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 kan pålægges nogen antidumpingforanstaltninger over for eksportører såsom sagsøgeren, hvis varer blev anset for ikke at være indført til dumpingpriser. Der er derfor intet retligt grundlag for at pålægge sagsøgeren en midlertidig antidumpingtold eller endnu mindre træffe beslutning om opkrævning af sådan told.
  - Rådet tilsidesatte artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ved at pålægge og foretage endelig opkrævning af en midlertidig dumpingtold på 2,8 % over for sagsøgeren, der var større end den korrekte foreløbige dumpingmargen.
  - Artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 forbyder, at Kommissionen pålægger midlertidig told, såfremt den midlertidige dumpingmargen er mindre end 2%. Rådet tilsidesatte artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ved at træffe beslutning om endelig opkrævning af den midlertidige told, der var pålagt sagsøgeren.
  - På baggrund af de fejl, som Europa-Kommissionen begik, da den beregnede sagsøgerens midlertidige dumpingmargen, skulle Rådet have konkluderet, at Kommissionen ikke foretog en omhyggelig og upartisk undersøgelse af alle de relevante aspekter i sagen. En sådan undladelse udgør en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.
  - Rådets handlinger vedrørende en endelig opkrævning af den fejlagtigt pålagte midlertidige told over for sagsøgeren må anses for uforholdsmæssige i forhold til formålet med Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 og må følgelig anses for en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
  - Ved at stille krav om endelig opkrævning af sagsøgerens fejlagtigt beregnede midlertidige dumpingtold og ved ikke at stille krav om, at P.T. Cilandra Perkase skulle betale midlertidig antidumpingtold, foretog Rådet en forskelsbehandling af to virksomheder, hvis situationer er sammenlignelige. Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at Rådet tilsidesatte princippet om ikke-diskrimination.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 20, stk. 2, artikel 2, stk. 5, artikel 2, stk. 8 og artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, idet Rådet for Den Europæiske Union:
  - Undlod at fremlægge væsentlige oplysninger vedrørende den påståede tilstedeværelse af »en særlig markedssituation« i strid med artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, og artikel 2, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
  - Tilpassede sagsøgerens produktionsomkostninger som følge af en »særlig markedssituation« inden for rammerne af artikel 2, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
  - Ikke tog hensyn til sagsøgerens brug af Palm Fatty Distillates som råmateriale.
  - Ikke tog hensyn til forhøjelsen, som tæller dobbelt, som en del af sagsøgerens eksportpris i strid med artikel 2, stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, og:
  - Ikke fastlog, at sagsøgeren og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder var en enkelt økonomisk enhed i strid med artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.